

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Retsudvalget
(L 143 - bilag 42)
(Offentligt)

Vedlagt fremsendes i 70 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 34 af 18. april 2001 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. (Revision af regler om erstatning for personskade mv. samt nedsættelse af afgiften for ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv.) (L 143 – b 3).

Besvarelse af spørgsmål nr. 34 af 18. april 2001 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. (Revision af regler om erstatning for personskade mv. samt nedsættelse af afgiften for ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv.) (L 143 – bilag 33).

Spørgsmål nr. 34:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 17. april 2001 fra professor, dr. jur. Bo von Eyben, jf. L 143 – bilag 32."

Svar:

1. Den kronik, der er vedlagt spørgsmålet, indeholder en kort gengivelse af de synspunkter, som professor, dr. jur. Bo von Eyben, har givet udtryk for i sin mindretalsudtalelse i betænkning nr. 1383/2000 om revision af erstatningsansvarsloven mv. Bo von Eybens mindretalsudtalelse munder ud i et lovudkast, som indebærer en fuldstændig nyformulering af erstatningsansvarslovens bestemmelser om personskadeerstatning.

Bo von Eybens hovedsynspunkt er, at erstatningsansvarsloven i sin grundstruktur er forkert, og at derfor er behov for mere end det "servicecheck" af loven, der er lagt op til i lovforslaget.

Justitsministeriet er ikke enig i dette hovedsynspunkt.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3, er Justitsministeriet enig med arbejdsgruppens flertal (alle, bortset fra Bo v. Eyben) i, at erstatningsansvarsloven i sin grundstruktur er hensigtsmæssigt affattet med henblik på at sikre en rimelig erstatningsudmåling, og at der ikke er anledning til at ændre de mere grundlæggende erstatningsregler i loven.

Der skal tungtvejende grunde til at ændre grundlæggende på et i det store og hele velfungerende erstatningssystem, og disse grunde foreligger efter Justitsministeriets opfattelse ikke. I forbindelse med høringsen over betænkningen er der med få undtagelser heller ikke fra de berørte organisationer fremført ønsker om en mere gennemgribende reform af erstatningsansvarsloven.

2. Bo von Eyben anfører flere steder i kronikken, at det danske erstatningsniveau er lavt i forhold til niveauet i andre lande.

En sammenligning af det danske erstatningsniveau med niveauet i andre lande er imidlertid – som anført af arbejdsgruppens flertal - vanskelig at foretage. Det skyldes, at en række centrale regler er meget forskellige fra land til land. Det gælder f.eks. reglerne om samspillet mellem erstatninger og andre ydelser, som skadelidte modtager i anledning af skaden (herunder sociale ydelser og forsikringsudbetalinger), samt reglerne om beskatning af erstatningsbeløb mv. og om muligheden for at udmåle erstatningsbeløb som løbende erstatninger, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.3.

Det kan i den forbindelse nævnes, at der efter erstatningsansvarsloven som udgangspunkt kan ske sammenlægning af erstatningen og sociale ydelser, forsikringsudbetalinger mv., som den skadelidte

modtager i anledning af skaden. Ved vurdering af den skadelidtes *samlede* dækning efter skaden er det således ikke tilstrækkeligt alene at se på den erstatning, der udbetales.

3. Bo von Eyben peger i kronikken på en række punkter, hvor lovforslagets ordning efter hans opfattelse er kritisabel. Denne kritik er i det væsentlige udslag af Bo von Eybens overordnede synspunkt vedrørende erstatningsansvarslovens grundstruktur, jf. pkt. 1 ovenfor.

Justitsministeriet er ikke enig i Bo von Eybens kritik og kan om de regler i lovforslaget, som kritiseres, henvide til lovforslagets bemærkninger, hvor der er redegjort nærmere for baggrunden og behovet for de foreslåede regler.

Lovforslagets regler kan kort beskrives således, at de medfører en væsentlig generel forhøjelse af erstatningsniveauet og en række yderligere forbedringer af retsstillingen for de skadelidte samt enkelte andre ændringer på områder, hvor erfaringerne med anvendelsen af erstatningsansvarsloven har vist, at der er behov for justeringer.